

הכסא, פני שור בשמאל הכסא, פני נשר במזרח הכסא, פני אדם במערב הכסא, וכך הם רשומים בד' רוחות העולם.

הכסא עולה מהבריאה אל האצילות וד' הכינויים לוקחים אותו

פְּרָסִיָּא בְּד' סְלֵקָא, רְשִׁימָא בְּאַרְבַּע דְּיוֹקְנֵין אֱלִין וכאשר

הכסא שרשום בד' דיוקנים של ד' חיות ארגמ"ן הוא עולה מהבריאה אל

האצילות. **אֱלִין אַרְבַּע שְׁמֵהֶן עֲלָאין, נְטִלִין לְהַאי פְּרָסִיָּא.**

וּפְרָסִיָּא אֶתְכַלֵּל בְּהוּ אז אלו ד' הכינויים העליונים של האל הגדול הגבור

והנורא, לוקחים את זה הכסא שזה הכסא כוללם, **עַד דְּנִקְטָא וְלִקְטָא אֵינֻן**

עֲנוּגִין וּפְסוּפִין, נְחַתָּא מְלִיָּא כְּאִילָנָא דְּמַלֵּי עֲנַפִּין לְכָל

סֵטֶר, וּמְלִיָּא אֵיבִין והוא עד שהמלכות דאצילות אוחות ומלקטת להם את

אותם התענוגים והכיסופים, שאח"כ היא יורדת מלאה בשפע, כאילן המלא בשפע הפירות

בענפיו מכל צדדיו. **כִּיּוֹן דְּנְחַתָּא, נְפָקוּ אֱלִין ד' דְּיוֹקְנֵין,**

מְצוּרֵין בְּעִירֵיהוּ, גְּלִיפִין מְנַהֲרִין, נְצִיצֵין מְלַהֲטִין ומכיון

שהמלכות יורדת, אז יוצאים כנגדה אותם ד' דיוקני ארגמ"ן שציורם ודיוקנם חקוקים בכסא,

בכדי לקבל ממנה את שפעם ובוה הם מאירים ונוצצים ומזהירים, **וְאֲנֻן זְרַעִין**

זְרַעָא עַד עֲלָמָא ועי"כ יש בכוחם לזרוע את הזרע ולהשפיע את השפע בכל

העולמות (רמ"ק, שם).

(דף ע"ד ע"ב)

פְּרֻשֵׁת שׁוֹפְטִים

רעיא מהימנא

מצוה למנות שופטים ושוטרים

שׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים תִּתֵּן לָךְ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוּה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ וְגו'. (דברים טז) בְּפִקּוּדֵי דָא,

מִינֵי [ריז] שׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים הנה בפרשה זו נצטוונו על מינוי שופטים
 ושוטרים. וְעוֹד (תהלים עה) כִּי אֱלֹהִים שִׁפְטוּ וְעוֹד נאמר בסוד המשפט 'כי

אלהים שופט', דהיינו שהגם שהקב"ה נותן כח לבני עמו לשפוט מכל מקום הוא יושב ביניהם
 בדין [רייז], כִּי י' (מ', מַנִּיחַ) יו"ד יְחֹשְׁבֵנִיה כ', בְּתַר הָכֵא, כִּי

אֱלֹהִים שִׁפְטוּ וסוד הדבר הוא מש"כ 'כי' ובו יש אותיות כ' י', דהיינו שאות י' היא
 פשוטה ואות יו"ד היא מלאה כמנין כ' שהיא סוד הכתר, והאות י' הפשוטה היא סוד החכמה,

ומשום כך נאמר 'כי אלהים שופט', דהיינו שמכח הכתר וחכמה הנקראים כ"י, נעשה המשפט
 ע"י הבינה הנקראת אלהים, זֶה יִשְׁפִּיל ה"א ה"א ומש"כ 'זה ישפיל' הנה תיבת

ז"ה הוא כמנין י"ב והוא רומז על ה"א ה"א דהיינו שהם ו"ק דבינה וו"ק דמלכות, ובהם הוא

אור הרשב"י

[ריז] הרמ"ק גורם מינוי. שמשה יושב ודן כל היום בלז? תורתו מתי

[רייז] כדאיתא בשבת דף י' עמוד א' תנא להו נעשית? אלא לומר לך כל דיין שדן דין אמת
 רב הייא בר רב מדפתי: ויעמד העם על משה לאמיתו אפילו שעה אחת - מעלה עליו
 מן הבקר עד הערב, וכי תעלה על דעתך הכתוב כאילו נעשה שותף להקדוש ברוך

הלימוד היומני

סוד 'זה ישפיל' מאחר שהם נקבות בסוד אור חוזר ממטה למעלה, וְזֶה יָרִים דָּא ו' ו' ומש"כ 'זה ירים' הוא סוד ו' הגדולה דת"ת ואות ו' הקטנה דיסוד, שבהם הוא סוד 'זה ירים', מאחר שהם זכרים בסוד אור ישר ממעלה למטה, וכוונת הכתוב הוא שע"י המשפט נמשך אור הג"ר ובוה אור הזכר גובר על אור הנקבה ועי"כ הרחמים גוברים על הדינים (רמ"ק).

מצוה לדון בחיוב מיתת סייף, חנק, סקילה ושריפה
פְּקוּדָא בְּתַר דָּא, לְדוֹן בְּסִיף. לְדוֹן בְּחַנֵּק. לְדוֹן בְּדִין
סְקִילָה. לְדוֹן בְּדִין שְׂרִיפָה והנה המצווה שלאחר מינוי
 השופטים, הוא לדון בחיוב מיתת סייף וחנק וסקילה ושריפה. **לְדוֹן בְּסִיף לְמַאן**
 ולמי צריך לדון בסייף, **לְסַמְאֵל** אלא הוא לסמא"ל, דהיינו שצריך לבטל את כח הקלי
 ע"י המעשים הטובים שיעשה האדם, ועל דרך זה הוא הריגת החוטא בסייף, כי כאשר חטא
 האדם מכח יצר הרע הוא הגביר בזה את כח הקלי' והיא מתלבשת בו, ולכן צריך להורגו
 ועי"כ שהוא מקבל את עונשו מתכפר לו ובוה מתבטל ונקצץ כח הקלי' (רמ"ק). **הָדָא**
הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה לד) **כִּי רוּתָהּ בַּשָּׁמַיִם חֲרָבִי הִנֵּה עַל**
אָדוּם תִּרְד וזהו מש"כ בפסוק 'כי רותה בשמים חרבי הנה על אדום תרד', דהיינו
 שבתחילה חרב הקב"ה תקח נקמה בשמים מהסמא"ל שרו של עשו, ואח"כ היא תרד בארץ
 ותקח נקמה באומות שכנגדו למטה בב"א (רמ"ק).

אור הרשב"י

הוא במעשה בראשית. כתיב הכא ויעמד התם ויהי ערב ויהי בקר יום אחד.
 העם על משה מן הבקר עד הערב, וכתיב

הלימוד היומני

סוד חרבו של הקב"ה נכללת בד' אותיות הוי"ה

**תָּרַב דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, י' רִישָׁא דְחֶרְבָּא. ו' גּוֹפָא
דְּחֶרְבָּא. ה"א ה"א, תִּרְיִן פִּיפּוּיֹת דִּילָהּ** וסוד חרבו של

הקב"ה הוא נכלל בד' אותיות הוי"ה, כי הנה אות י' הוא ראש החרב, ואות ו' הוא גוף החרב, וב' אותיות ה' הם ב' פיות החרב, דהיינו שפעולת הדין הוא ע"י פה התחתון דמלכות ופה

העליון דבינה (רמ"ק). **צָדֵק צֶדֶק תִּרְדּוּף, חֲתָכִין תִּרְיִן דִּינִין,
דִּינָא מְפִי בֵית דִּין דְּלַעִילָא, וְדִינָא מְפִי בֵית דִּין**

דְּלַתְתָּא ומש"כ 'צדק צדק תרדוף', הוא סוד שני בתי דינים של בינה ומלכות החותכים

שני דינים, דהיינו שדין אחד נחתך ונפסק בבי"ד העליון דבינה, ואח"כ הוא נחתך ונפסק
בבי"ד התחתון דמלכות. **וּמִהָכָא אֲשֶׁתְּמוּדָע, אִין אָדָם נֹזְקָה**

אֲצַבְעוּ מְלַמְטָה עַד שְׁנַתֵּן לֹו רְשׁוּת מְלַמְעָלָה ומכאן נלמד סוד

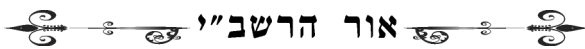
שאמרו חז"ל אין אדם נוקף אצבעו מלמטה עד שניתן לו רשות מלמעלה, (ריט) דהיינו

שהמלכות מקבלת את כח הדין מהבינה למעלה.

החרב בסוד הויה מתלבשת במלכות סוד אדנות ונמתק הדין בגדול

נִרְתַּקָּא דְחֶרְבָּא אֲדָנִי. תַּמָּן אֲשֶׁתְּכַח (רכ) **דִּינָא** והנה כאשר

מתלבשת החרב שהיא סוד שם הוי"ה, במלכות שהיא שם אדנ"י בסוד

אור הרשב"י

(ריט) כדאיתא בחולין דף ז' עמוד ב' ואמר
ר' חנינא: אין אדם נוקף אצבעו מלמטה
אלא א"כ מכריזין עליו מלמעלה, שנאמר:
מה' מצעדי גבר כוננו, ואדם מה יבין
דרכו.
(רכ) הרמ"ק גורם אשתכך שהוא לשון השקט.

הלימוד היומני